

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 314-ҳадис

314/507 – وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّهُ كَانَ يُعْرِضُ رَأْسَهُ فَيُصَلِّي إِلَيْهَا، قُلْتُ: أَفَرَأَيْتَ إِذَا هَبَّتِ الرِّكَابُ؟ قَالَ: كَانَ يَأْخُذُ هَذَا الرَّحْلَ فَيُعَدِّلُهُ، فَيُصَلِّي إِلَى آخِرَتِهِ، أَوْ قَالَ: مُؤَخَّرِهِ، كَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَفْعَلُهُ.

314.507 Нофеъдан ривоят қилинади:

«Ибн Умар: «Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам туяларини кўндаланг қилиб қўйиб, унга қараб намоз ўқир эдилар», деди. «Бордию, туя қўзғалиб кетса-чи?» дедим. «Мана бу эгарни олиб, уни тўғрилар, орқа қисмига [ёки «суянчиғига» деган] қараб намоз ўқир эдилар», деди. Ибн Умар розияллоҳу анҳумо ҳам шундай қилар эди».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI